

N:o 7.

Ank. till Riksd. kansli den 23 februari 1900, kl. 2 e. m.

Memorial, angående afskrifning af tre osäkra fordringar vid afdelningskontoret i Kalmar.

I fråga om här nedan nämnda fordringar har riksbankens kontor i Kalmar gjort framställning, att fordringarna måtte få ur kontorets räkenskaper afskrifvas, nemligen

1:o) En hos kontoret diskonterad, den 25 september 1892 förfallen, af handlanden Otto Sjöström accepterad och af handlanden Ludvig Sjöström trasserad vaxel (n:o 1045) å ett nu mera återstående kapitalbelopp af kronor 352: 75.

Beträffande denna vaxelfordran har upplysts, att å densamma, som vid förfallotiden utgjorde 1,000 kronor, af acceptanten, hvilken gjort konkurs, ackordsvis betalats i kapital kronor 333: 42 och ränta kronor 17: 49, hvar efter han befriats från vidare kraf, samt att genom utmätning hos trassenten uttagits kronor 321: 50, hvaraf kronor 7: 67 afskrifvits å räntan och återstoden å kapitalet, äfvensom att trassenten numera affidit och efter honom uppkommen urarfvakonkurs afskrifvits på grund af bristande tillgångar.

2:o) Ett afbetalningslån (n:o 10,083), förfallet den 6 februari 1869, utlemnadt till hemmansegaren Gustaf Petersson i Agebo, mot borgen af hemmansegarne Gustaf Eriksson i Norra Säfsjö och Carl Johan Håkansson i Elmberg å nu återstående kronor 338: 23.

Ifrågavarande lån utgjorde vid förfallotiden i kapital 600 kronor, hvarå efter utmätning hos låntagaren betalats kronor 261: 77. År 1896 inflöt ytterligare ett belopp af 400 kronor, hvilka afskrifvits å räntan. Denna sist nämnda inbetalning verkställdes frivilligt af låntagarens mågar, sedan

låntagaren aflidit och hans arfvingar med afseende på ifrågavarande först efter boupptecknings förrättande yppade gäld gjort sig urarfva.

Ene löftesmannen har liksom låntagaren aflidit utan tillgångar, och beträffande den andre löftesmannen har vid verkställda undersökningar, senast år 1896, upplysts, att han saknade alla tillgångar och försörjdes af en sin dotter.

3:o) Ett afbetalningslån (n:o 19,732), förfallet den 26 augusti 1887, utlemnadt till hemmansegaren E. Andersson i Runsbäck mot borgen af hemmansegarne N. P. Pettersson i Brostorp och N. P. Nilsson i Gillsättra å nu återstående kronor 356: 43.

Å detta lån var vid förfallotiden ett belopp af 400 kronor oguldet, hvarå sedermera efter utmätning hos Nilsson influtit kronor 92: 97, hvaraf kronor 43: 57 afräknats å kapitalet och återstoden användts till betalning af ränta. Låntagaren äfvensom löftesmannen Pettersson hafva begifvit sig till Amerika, der den förre fortfarande lär vistas, hvaremot den senare återkommit och år 1892 aflidit utfattig.

Upprepade försök att utbekomma ytterligare afbetalning å gälden hafva, senast år 1895, gjorts, men utan resultat.

På grund af de upplysningar, som sålunda angående en hvar af ifrågavarande fordringar blifvit meddelade och här ofvan i allt hufvudsakligt af utskottet angifna, synes det utskottet vara uppenbart, att det icke finnes något skäl att längre balansera ifrågavarande fordringar.

Utskottet hemställer därför,

att Riksdagen må medgifva, att ur riksbankskontorets i Kalmar räkenskaper må afskrifvas här ofvan omnämnda vexelfordran å kronor 352: 75 samt afbetalningslån å kronor 694: 66, eller tillhopa kronor 1,047: 41.

Stockholm den 23 februari 1900.

På bankoutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.
